

[Ulrich.]

10 000 à 5 Kr., det vil give 50 000 Kr., og saa vil der komme 30 000 à 15 Kr. — idet det ærede Medlem jo har foreslaaet det almindelige Jagtkort ikke til 20 Kr., men til 15 Kr. — det vil give 450 000 Kr. Tilsammen 500 000 Kr. for det samme Antal Jagtkort, nemlig 60 000. Men herfra vil fragaa den ene Trediedel, enten man nu vil kalde det, at Kommunen skal beholde Pengene, eller man vil kalde det, at Pengene skal gaa til Administration af hele dette Jagtkortsystem; det er 165 000 Kr. Tilbage er der altsaa 330 000 Kr., og dette Beløb, som altsaa er betydeligt mindre end det Beløb, der vilde indgaa efter vort Forslag, skal saa fordeles til de 1 200 Kommuner i dette Land. Det bliver ca. 300 Kr. til hver Kommune, og det er for disse mange Penge, det ærede Medlem mener, at man ude i Kommunen skal kunne lave disse mægtige Foranstaltninger. Jeg tror ikke, der bliver særlig store Laurbær at høste for det ærede Medlem paa denne Stilling. Jeg tror, at det i al Almindelighed havde set meget bedre ud, om Partiet Venstre paa dette ene Omraade havde resigneret, da det paa saa mange andre Omraader har faaet Tilslutning til sine Synspunkter fra de andre Partier under dette Lovforslags Behandling. Men det har været det, man i daglig Tale kalder for Stædighed, der har bevirket, at man ikke har kunnet rokkes mere, eller maaske mere korrekt: den Uenighed, der har hersket mellem Partifællerne indenfor dette Parti.

Jeg vil mene, at den Ordning, vi her har truffet, vil vise sig at være overordentlig holdbar, og jeg vil mene, at efterhaanden som denne Ordning kommer til at virke ude i det praktiske Liv, vil mine Beregninger her, som er ganske overordentlig nøgterne, vise sig rigtige og maaske oven i Købet give betydeligt mere end det, jeg har sagt. Og saa er det da ganske indlysende, synes det mig, at naar disse Penge anvendes af Landbrugsministeriet gennem det Jagtudvalg, som er affejret, saa vil der i meget, meget større Udstrækning, end det er muligt indenfor en enkelt Kommune, kunne blive Tale om at løse de store, centrale Opgaver, som vi har haft for Øje, og saa vil vi i allerførste Række kunne opnaa dette, at der rundt omkring i Landet kan oprettes Reservater til Vildtets Bevarelse, til Fremme af vor Fauna. Og det er jo ikke saadan, som man vil give det Udseende af, at det kun er mindre Opgaver, det drejer sig om, nej, det er den store, afgørende Opgave, der skal

løses, og den lader sig aldrig løse, dersom Jagtkortpengene bliver uddelt i smaa Portioner til de enkelte Kommuner, for den lader sig ikke løse kommunevis, den lader sig kun løse for hele Landet under eet. Derfor tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil høste særlig stor Fordel af det Standpunkt, han har indtaget paa dette Omraade, og jeg for min Part i alt Fald forstaar overhovedet ikke, at Venstre har sat ind paa dette ene Punkt, saaledes at man vil stille sig afvisende overfor dette mægtige Fremskridt paa Jagtlovens Omraade, som det foreliggende Forslag i Virkeligheden er.

Saa var det ærede Medlem — i øvrigt meget stærkt sekunderet af det ærede Medlem Hr. Holstein i en meget lang og ganske overflødig Tale — ogsaa inde paa dette, at der kunde ikke øves Kontrol med disse mindre Kort. Men de ærede Medlemmer glemmer jo ganske at læse, hvad der udtrykkelig staar i Lovforslagets § 14, 4de Stykke, at det lejede Areal skal være opgivet paa Jagtkortet. Naar der altsaa paa Jagtkortet staar opgivet, hvilket Jagtareal det er, vedkommende har Jagtret paa, saa kan han ikke godt gaa hen og jage paa et andet Terræn, for naar man beder ham om at præsentere Kortet, saa er Kontrollen der med det samme, og det er straks aabenbart, at han er paa ulovlig Jagt. Der er noget, der hedder, at naar man ikke vil se, saa kan man heller ikke, men hvis de ærede Medlemmer blot vilde lukke Øjnene op, saa vilde de sikkert let kunne faa Øje paa denne Bestemmelse, som er en ganske fornuftig Bestemmelse og i Virkeligheden fuldt ud Kontrol paa dette Omraade.

Saa syntes det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, det var saa forskrækkelig forkasteligt, at den ene Jæger skulde betale for, at den anden kunde blive ansvarsforsikret. Ja, det kan jo siges, men jeg vil dog tillade mig at spørge, om det er mere forkasteligt, at de Jægere, der løser 20 Kr.s Jagttegn, skal være med til at betale Grundejernes Ansvarsforsikring, end at de Jægere, der efter Venstres Forslag løser 15 Kr.s Kort, skal være med til at betale, for at Grundejerne kan faa gratis Jagtkort. Det er ikke umiddelbart indlysende, at der er nogen synderlig Forskel paa disse to Ting. Det er det virkelige Forhold, at efter Venstres Forslag skal den ene Jæger være med til at betale, for at Grundejeren kan faa gratis Jagtkort, og at der skulde være nogen synderlig Forskel paa disse to Ting, kan jeg ikke med min bedste Villie faa Øje paa. Nej, det er Hulhed og Tomhed, det er Forsøg paa at komme udenom noget,